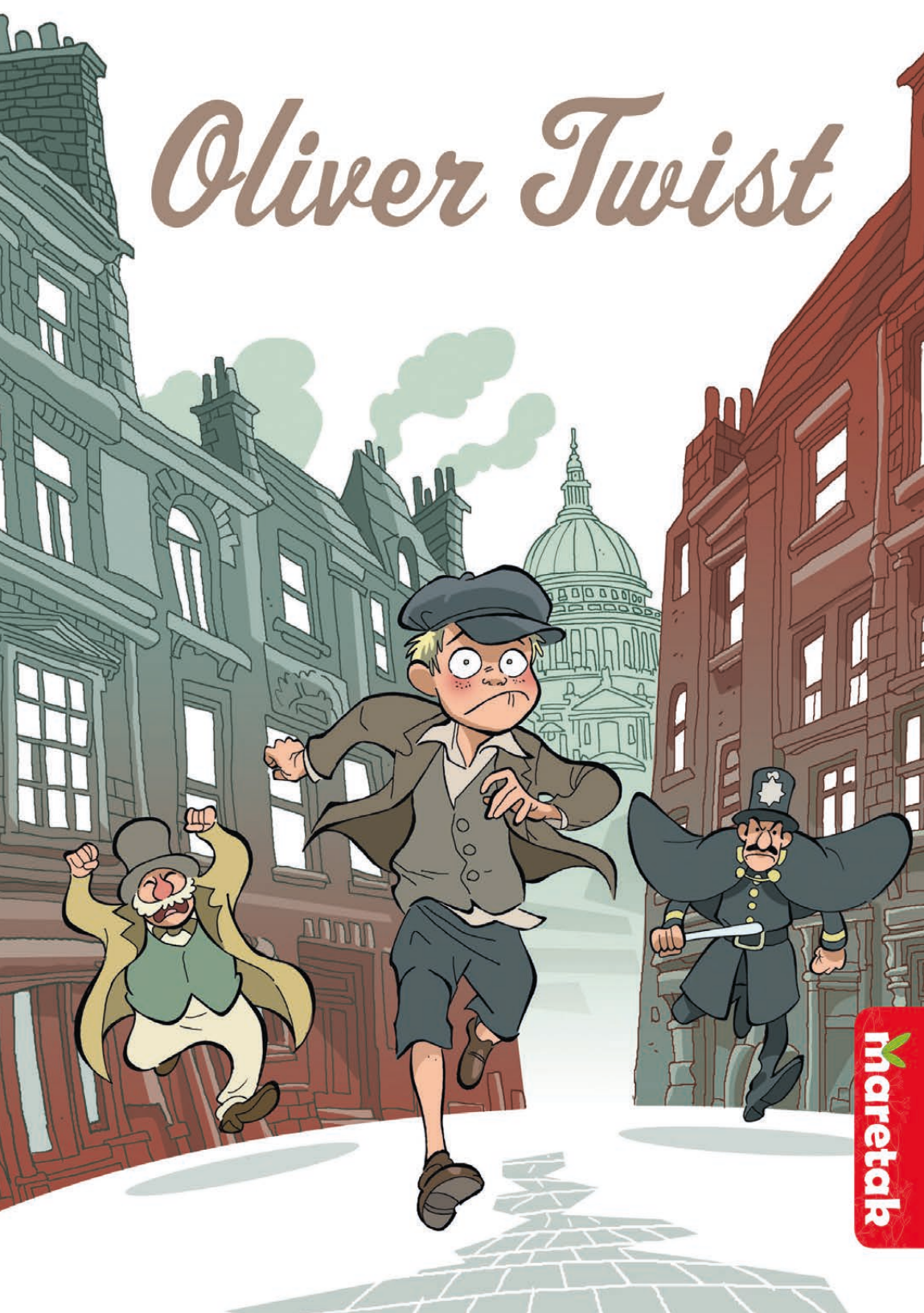

Oliver Twist

HET BEGIN

Vandaag wordt Oliver negen jaar. En dat viert hij.
In het kolenhok!

‘Schuif eens op, Twist. Je stinkt naar rotte vis.’ Een jongetje links naast Oliver kijkt hem nors aan.

‘Twist! Zit niet steeds met je elleboog tussen mijn ribben!’ mort een ander joch. Hij zit rechts van Oliver, helemaal tegen de muur aan geduwd. Alle drie hebben ze in geen tijden een bad van dichtbij gezien. Oliver stinkt dan ook niet meer of minder dan de andere twee. Ook krijgen ze alle drie even weinig te eten. Ze zijn mager als luciferstokjes. In die kleine ruimte is het dus ook al geen wonder dat er af en toe een elleboog of voet tussen een paar ribben vastzit.

Oliver knijpt zijn neus dicht en maakt zich klein. Dat is niet moeilijk. Hij is klein en iel als een jong vogeltje. Hij doet zijn ogen dicht en probeert te denken aan een leukere verjaardag dan deze. Hij weet er geen.

Tot nu toe was in Oliver's leven de ene verjaardag nog treuriger dan de andere. Geen van alle waren ze beter dan die eerste dag. De dag waarop hij geboren was, in het armenhuis. Zijn lieve mama tilde haar witte gezicht van het kussen op. Ze keek hem met warme ogen aan. Warmer dan de ruwe lappen waarin hij gewikkeld was. Daarna sloot ze haar ogen voorgoed. Hem liet ze alleen op de wereld achter.

‘Het arme kind,’ zuchtte de oude vrouw. ‘Wat moet er van hem worden?’ Ze was de enige die bij Oliver's geboorte was geweest. Met een gerimpelde vinger streek ze over zijn zachte wang. Oliver zette het op een schreeuwen. En had hij geweten dat hij wees was, zonder vader of moeder om voor hem te zorgen, dan had hij vast nog harder geschreeuwd.

Om te zorgen dat hij ‘wat meer vlees op zijn botten’ kreeg, was hij de stad uit gestuurd. Naar een klein weeshuis in een dorp. Daar is Oliver nu. In het kolenhok.

De moeder van het weeshuis geeft de kinderen weinig te eten. Zo spaart ze geld uit. Ze geeft hen weinig kleren en ook op water en zeep wordt flink bespaard. Het enige wat ze grif uitdeelt, is straf.

Oliver is dus een mager vogeltje, met twee grote droevige ogen. Maar hij is wel sterk en hij kan tegen een stootje. En daar zit hij dan, sterk en fit, op zijn negende verjaardag, in het kolenhok.

De drie gevangenen zitten stil bij elkaar. Af en toe klinkt er een hard gerommel door het hok. Het zijn hun magen. Die knorren van de honger.

Dan komt er een belangrijke man het steegje in. Zonder dat hij het weet, zal hij ervoor zorgen dat de drie vrijkomen.

‘Daar is iemand van de kerk,’ zegt de moeder tegen de meid. Ze ziet de man door het raam aankomen. ‘Snel! Haal de jongens uit het hok. Stop ze in een teil met sop. Schrob ze schoon tot ze blinken.’ Dan strijkt ze haar schort glad en loopt naar de deur. ‘Meneer Bumble, kom binnen!’ zegt ze met een brede lach. ‘Komt u kijken hoe het gaat met mijn *lieve* kleintjes?’

‘Nee. Ik heb een bericht van de kerk,’ zegt de man. Hij tikt met zijn stok op de grond. De stok is het teken dat hij van de kerk is. ‘Vandaag wordt Oliver Twist negen jaar. Dat weet u vast wel.’ De man neemt zijn steek af en legt hem op een tafeltje. Dat verdwijnt haast onder het kolossale geval.

‘Ach, dat lieve joch,’ zucht de moeder, terwijl ze een glas gin inschenkt. ‘Zijn familie al gevonden?’

‘We hebben overal gezocht, maar we weten nog niets,’ antwoordt meneer Bumble. Hij schudt zijn dikke, rode hoofd. ‘Zijn moeder is gestorven bij zijn geboorte. Ze was al uitgeput toen ze in het armenhuis aankwam. Over de vader weten we niets.’

‘Hoe komen jullie dan aan zijn naam?’

‘Die heb ik zelf bedacht,’ zegt meneer Bumble. Hij zet vol trots zijn borst op. De stof van zijn vestje spant en de knoopjes staan strak. ‘Vondelingen en kinderen zoals hij krijgen van ons een naam. Gewoon volgens

het alfabet. We waren bij de T. *Twist*. Leuke naam, nietwaar?’

‘Maar goed, waar ik voor kom ...’ gaat hij verder, nadat hij het glaasje in één teug heeft geleegd. ‘Oliver is te groot voor uw weeshuis. Ik breng hem naar het werkhuis.’

Wat hij eigenlijk bedoelt, is dat de kerk geen zin heeft om zo’n grote jongen nog te eten te geven. Oliver moet zelf zijn steentje bijdragen. Hij moet werken voor de kost.

Intussen heeft de meid de dikke laag vuil van Oliver’s vel geboend. Hij ziet er best aardig uit als hij de salon binnenstapt.

‘Buig eens voor meneer, liefje,’ snerpt de moeder.

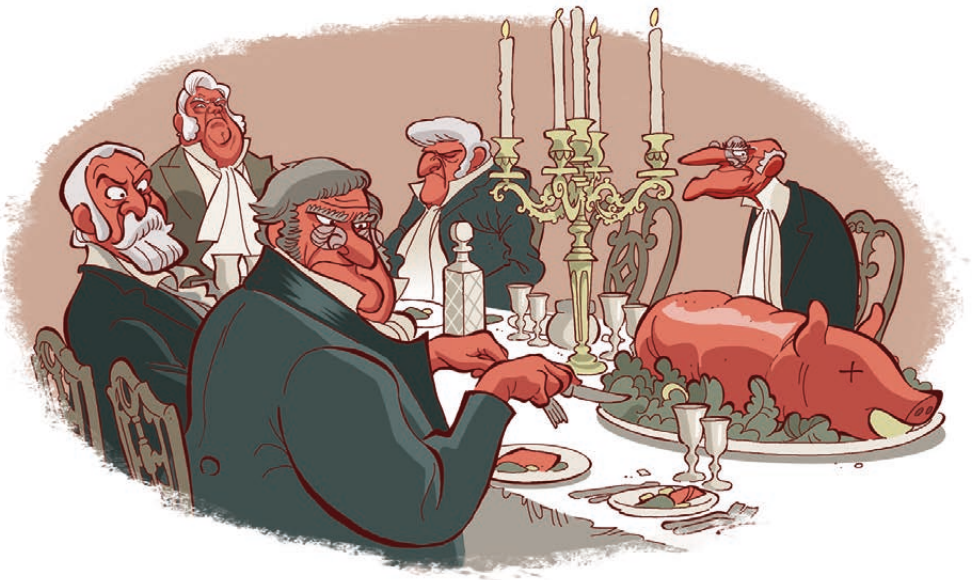
Oliver maakt een kleine buiging. Half voor de dikke man op de stoel, en half voor de enorme hoed op tafel.

Meneer Bumble bekijkt hem van top tot teen. Hij haalt zijn dikke neus op, alsof hij iets vies ziet. Toch moet hij zeggen waar hij voor komt. Het is zijn taak berichten over te brengen namens de kerk.

‘Kom mee, Oliver!’ zegt hij.

En dus vertrekt Oliver, met niets meer dan een stoffen pet op zijn hoofd en wat spullen in een zakdoek gepropt. Hij neemt afscheid van zijn vriendjes. De deftige man grijpt hem bij zijn pols vast en sleept hem een nieuw leven in.

Als ze bij het werkhuis zijn, kijkt meneer Bumble Oliver streng aan. ‘Pas op, hoor. Netjes zijn.’ Hij prikt Oliver met zijn stok in de rug en duwt hem zo een kamer binnen. Tien dikke heren zitten rond een tafel. De dikste zit aan het hoofd.

‘Buigen voor de raad, Oliver,’ zegt meneer Bumble bits. Hij slaat Oliver met zijn stok op zijn schouder.

Oliver heeft geen idee wat een raad is. Hij maakt een buiging voor de tafel.

‘Je weet dat je een wees bent, neem ik aan?’ vraagt de dikste heer.

‘Wat is een wees, meneer?’

‘Is dat joch niet goed wijs?’ fluistert een heer met een wit vestje aan tegen de dikkerd naast hem.

‘Oliver Twist,’ gaat de grootste dikkerd verder. ‘Je bent hier om een vak te leren. Je begint morgenvroeg om zes uur.’

Oliver heeft ook geen idee wat een vak is. ‘Prima, dank u, meneer,’ antwoordt hij. Maar als hij later in zijn harde bed ligt, huilt hij. Lange snikken klinken vanonder de ruwe deken. Hij mist zijn vriendjes en zelfs de zure moeder van het weeshuis.

**Wil je weten hoe het verder gaat?
Koop dan het boek!**

BBF
BEST
BOOKS
FOREVER

VERHALEN DIE JE GELEZEN MOËT HEBBEN

.....

Oliver heeft geen ouders meer.
Hij leeft op straat. Tot de oude
Fagin hem opneemt in zijn
huis. En ... een dief van hem
wil maken! Oliver zet alles
op alles om te ontsnappen.

maretak

9 789463 410045 >

www.arsscribendi.com